

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. II. An contra delinquentem procedi in loco Delicti possit, si ibi non
reperiatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](#)

tem obtinentes : nam ex præcedente administratione in causis criminalibus arduis, in quibus non admittitur procurator, accusantur coram Principe, vel eo, cui Princeps commisit, nec coguntur in loco commissi delicti se defendere. *L. fin. C. ubi senator.* 2. Excipiunt aliqui Clericos, sed male: nam possunt puniri ab Episcopo loci, ubi deliquerunt; laico Judici nec in loco domiciliij vel originis subjecti sunt. 3. Excipiunt Legatum in legatione peccantem: hunc enim retinere fori privilegium asserunt *Gloss. in auth. qua in provinc. C. ubi de crim. ac alij.* 4. Milites juxta *L. Magisterie 6. C. de Jurisd. om. Judic.* Verùm hæc lex solùm loquitur de causis civilibus & desertione aliisque delicti merè militaribus, de quibus solùm coram Magistro militiae conveniri queunt: nam super reliquis conveniri posse in loco delicti constat ex *L. 3. §. 1. ff. de re milit.* 5. denique excipiunt Studiosos. Sed de his infrà agetur à n. 329.

§. II.

An contra delinquentem procedi in loco delicti possit, si ibi non reperiatur.

S U M M A R I U M.

- 142. *Adversus delinquentem etiam absentem procedi in loco delicti potest, si ante abitum fuit citatus: non tamen ante litem contestatam recipi testes, nisi in quibusdam casibus.*
- 143. *Si abiit ante factam citationem, & constat, ubi sit, requirendus est Judex loci, ubi est.*
- 144. *Secùs publico edicto citatur. Aliud tamen in praxi observatur.*

142. Si delinquens citatus legitimè fuit, dum adhuc præsens in loco delicti esset, dubium non est, procedi postea adversus absentem tanquam citatione præventum posse. *text. in L. & auth. qua in provinc. C. ubi de crim. agi oport. & DD. ibi, Butr. Panor.*

nor. Felin. in *C. ult. de Foro comp. Clar. L. 5. sent. §. fin. q. 38.*
 Non tamen, si lis contestata non fuit, recipi testes, aut sententia
 definitiva ferri potest. *C. 2. & tot. tit. Ut lite non contest. L. 1. ff.*
de requir. vel absent. damn. pr. & L. 1. C. de requir. reis. Et
 licet, si periculum sit in mora ex parte testium, ut si sint senes aut
 valetudinarij, ituri ad bellum, facturi longam aut periculosam
 navigationem, diuque absfuturi, vel facile obliti eorum, quæ
 pro testimonio modò dicere possent, recipi ijdem possint ante
 litem contestatam & in absentia rei, ut depositiones asserventur,
 donec reus convenjri possit. *C. ult. eod. Farin. in praxi crim. q.*
76. à n. 82. cum communi: hoc tamen solum procedit, si civili-
 ter agatur; nam si agitur de crimine criminaliter, testes reo ab-
 sente & ante litem contestatam recipi neutquam possunt, ta-
 metsi eorum mors vel diuturna absentia timeatur. *Communis*
DD. in L. absente. C. de accusat. Gail. L. 1. obs. 92. n. 13. Igitur
 in tali casu bona ejus annotanda sunt, & si intra annum post an-
 notationem non comparuerit, & de stando juri se non obtule-
 rit, bona annotata ad fiscum pertinent. *cit. L. 1. C. de requir. reis.*
 In Germanico tamen Imperio bona quidem annotantur, sed non
 eo fine, ut confiscentur, sed ne quid ex illis ad fugitivum trans-
 feratur. *Constit. crim. Car. V. art. 206.* nec bona fisco amplius
 acquiruntur, nisi in criminis Læse Majestatis. *Auth. Bona dam-*
natorum. C. de Bonis proscriptor. Imò teste Claro *cit. §. fin. q.*
44. V. sed hodie, & Bossio tit. de Citat. n. 6. annotatio ista in de-
 fuetudinem abiit, & in ejus locum poena banni est subrogata.
 Posse enim banno subjici contumacem notum est ex allegatis à
 Gaillio *L. 2. de Pace publ. c. 5. & seqq.* Procedi item potest con-
 tra eum per inhibitionem factam colonis, debitoribus &c. ne de-
 bita tali suo domino solvant, sed apud se se retineant, vel in ar-
 restum ad Judicem deferant. *Qui modus procedendi contra con-*
tumaces est valde usitatus teste Hiltropio p. 2. tit. 7. n. 51. In fo-
 ro Canonico contra Clericos contumaces procedi potest per su-
 spensionem ab Officio & Beneficio, *C. 8. de Dolo & Contum. Con-*

tra laicos per excommunicationem. cit. C. 8. C. 2. § 3. Ut lite non contest. Quod si Judex ex Officio & per viam Inquisitionis procedat, & citatus reus neget delictum, opus non est litis contestatione, sed statim ad receptionem testium procedi potest, tum quod per ipsam negationem lis quasi contestata censetur, tum quod in tali casu nemo est, cum quo litis contestatio fiat. Quin procedi etiam ad sententiam definitivam potest. C. Veritatis 8. de Dolo § contum. Glosa, Host. Butr. Panor. ibi, & in C. ult. Ut lite non contest. §. sunt § alii. Quod procedit etiam tunc, quando reus se contumaciter absentat. C. qualiter 4. de Accusat. Quod tamen limitant Baldus in L. absentem C. de Accus. n. 9. Salicet ibid. n. 14. Clar. L. s. sentent. §. fin. q. 44. n. 2. ac alij, afferentes, id non procedere in criminibus, quæ poenâ corporali aut morte civili puniuntur.

143. Dubium supereft, quomodo procedendum sit, si delinquens ante citationem abiit ex territorio, ubi deliquit. Citari realiter seu capi in alieno territorio non posse, liquet ex dictis n. 54. Sed neque verbaliter citari posse, constat à fortiori ex dictis n. 55. & L. ult. ff. de Jurisd. C. ult. de Constit. in 6. Clem. Pastorale 2. §. desperet de Sentent. § re iud. Necesse igitur est, ut Judex delicti literas requisitorias det ad Judicem territorij, ad quod delinquens abiit, huncque per illum citari curet citatione, aut reali cit. L. 1. ff. de requir. vel absent. damn. §. 2. cit. Clem. Pastorale, Novell. 134. c. 5. aut verbali, si fugæ periculum non sit, ei videlicet præcipiendo, ut veniat ad se defendendum in termino ijsdem literis præfixo. Cardin. Anchar. ac alij in cit. Clem. Pastorale.

144. Si verò non constat, quod profugerit delinquens, facta summariâ informatione de delicto, poterit per edictum publicum citari. cit. L. 1. ff. de requir. §. 2. ibi edictis adesse jubeat, § cit. Novell. 134. c. 5. ibi: si verò quis comprehensorum crimum latuerit, aut reliquerit provinciam illam, in qua crima deliquit, jubemus legitimis edictis à Judice evocari eum, § si non obedit,

illa in eum procedere, quæ nostris legibus definita. De qua citatione edictali fusè Boss. tit. de Foro comp. n. 46. & tit. de Citation. n. 20. Socin. in C. Postulasti de Foro comp. à n. 4. Gail. L. I. obs. 56 & 57. Hæc de Jure scripto procedunt. De consuetudine contrarium observari testatur Carpz. p. 3. præt. crim. c. 110. n. 47. & in loco delicti commissi causam criminalem adversus reum etiam absentem agitari, etiamsi citatio præsenti non sit insinuata, cum Judex delicti per subsidium hujus jurisdictionis ex delicto quæsitæ absentem, ubi deprehenditur, vel si latitat, edicto publico in tribus diversis trium dominorum territorijs affixo, citare, & adversus non comparentem ad bannum procedere soleat.

S. III.

Utrum reus ad locum delicti remittendus sit.

SUMMARIUM.

145. De Jure Communi remittendus est reus ad locum delicti.
146. Non item de Consuetudine: nisi pacta inter Dominos territoriales aliud exigant.
147. Mittere Reum tenetur Judex loci delicti ad Superiorem, si non habet potestatem infligendi pœnam commensuratam delicto.
148. De Jure scripto Judex, qui nullam in Reum jurisdictionem vel ratione domicihi vel delicti continuati habet, non potest Reum remittere ad locum delicti.
149. Potest tamen de consuetudine. Imò vi hujus proceditur per viam Inquisitionis adversus facinorosos eo loco, ubi reperiuntur. Cui Consuetudini favent etiam leges.
150. Dummodo in loco, ubi Reus reperitur, crimen sit notorium aut facile probari possit.
151. Ut remissio fieri possit, Judex remittens indicia de criminis ab hac persona commisso habere debet.
152. Remissio locum non habet in criminibus levioribus, & gravibus, de quibus agitur solum civiliter.